

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

5. mai 2015*

Tühistamishagi — Tõhustatud koostöö rakendamine — Ühtse patendikaitse loomine — Määrus (EL) nr 1257/2012 — ELTL artikli 118 esimene lõik — Õiguslik alus — ELTL artikkel 291 — Pädevuse delegeerimine Euroopa Liidu välistele organitele — Liidu õiguse autonoomia ja ühetaolise kohaldamise põhimõte

Kohtuasjas C-146/13,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel 22. märtsil 2013 esitatud tühistamishagi,

Hispaania Kuningriik, esindajad: E. Chamizo Llatas ja S. Centeno Huerta,

hageja,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: M. Gómez-Leal, M. Dean ja U. Rösslein,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: T. Middleton, F. Florindo Gijón, M. Balta ja L. Grønfeldt,

kostjad,

keda toetavad:

Belgia Kuningriik, esindajad: C. Pochet, J.-C. Halleux ja T. Materne,

Tšehhi Vabariik, esindajad: M. Smolek ja J. Vláčil,

Taani Kuningriik, esindajad: C. Thorning ja M. Wolff,

Saksamaa Liitvabariik, esindajad: T. Henze, M. Möller ja J. Kemper,

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues, F.-X. Bréchet, D. Colas ja N. Rouam,

Luksemburgi Suurhertsogiriik,

Ungari, esindajad: M. Fehér ja K. Szijjártó,

Madalmaade Kuningriik, esindajad: M. Bulterman ja J. Langer,

Rootsi Kuningriik, esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz ja U. Persson,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindaja: M. Holt, keda abistasid J. Stratford, QC, ja *barrister* T. Mitcheson,

Euroopa Komisjon, esindajad: I. Martínez del Peral, T. van Rijn, B. Smulders ja F. Bulst,

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president V. Skouris, asepresident K. Lenaerts, kodade presidendid R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič (ettekandja), A. Ó Caoimh, C. Vajda ja S. Rodin, kohtunikud A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund ja J. L. da Cruz Vilaça,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 1. juuli 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 18. novembri 2014. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Hispaania Kuningriik palub oma hakis tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1257/2012 tõhustatud koostöö rakendamise kohta ühtse patendikaitse loomise valdkonnas (ELT L 361, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus”).
- 2 Nimetatud määruse võtsid Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu vastu tulenevalt nõukogu 10. märtsi 2011. aasta otsusest 2011/167/EL, millega antakse luba tõhustatud koostööks ühtse patendikaitse loomise valdkonnas (ELT L 76, lk 53; edaspidi „tõhustatud koostöö otsus”).

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

Euroopa patentide väljaandmise konventsioon

- 3 Münchenis 5. oktoobril 1973 alla kirjutatud ja 7. oktoobril 1977 jõustunud Euroopa patentide väljaandmise konventsiooni (edaspidi „Euroopa patendikonventsioon”) käesolevas kohtuasjas kohaldatava redaktsiooni artiklis 2 „Euroopa patent” on ette nähtud:

„(1) Konventsiooni kohaselt väljaantud patente nimetatakse Euroopa patentideks.

(2) Euroopa patendil on osalisriigis, kelle suhtes see on välja antud, samasugune toime ning ta allub samadele tingimustele, mis selle riigi siseriiklik patent, kui käesolevas konventsioonis ei ole sätestatud teisiti.”

- 4 Euroopa patendikonventsiooni artiklis 142 „Ühispatent” on ette nähtud:

„(1) Iga osalisriikide grupp, kes on sätestanud erikokkuleppega, et nende riikide suhtes väljaantud Euroopa patendil on nende territooriumil ühtne toime, võib ette näha, et nende riikide suhtes võib Euroopa patendi välja anda ainult ühispatendina.

(2) Käesoleva osa sätteid kohaldatakse, kui mõni osalisriikide grupp on kasutanud lõikes 1 antud õigusi.”

- 5 Euroopa patendikonventsiooni artiklis 143 „Euroopa Patendiameti eriallüksused” on ette nähtud:

„(1) Osalisriikide grupp võib anda Euroopa Patendiametile lisaülesandeid.

(2) Euroopa Patendiametis võib luua grupi moodustanud osalisriikide jaoks eriallüksusi, kes täidavad lisaülesandeid. Selliseid eriallüksusi juhib Euroopa Patendiameti president; artikli 10 lõikeid 2 ja 3 kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

- 6 Euroopa patendikonventsiooni artiklis 145 „Haldusnõukogu erikomisjon” on ette nähtud:

„(1) Artikli 143 lõikes 2 nimetatud eriallüksuste tegevuse jälgimiseks võib osalisriikide grupp kokku kutsuda haldusnõukogu erikomisjoni; Euroopa Patendiamet annab erikomisjoni käsutusse personali, ruumid ja inventari, mida on vaja tema ülesannete täitmiseks. Euroopa Patendiameti president vastutab eriallüksuste tegevuse eest haldusnõukogu erikomisjoni ees.

(2) Haldusnõukogu erikomisjoni koosseisu, pädevuse ja funktsioonid määrab osalisriikide grupp.”

- 7 Euroopa patendikonventsiooni artiklis 146 on ette nähtud:

„Kui artikli 143 alusel on Euroopa Patendiametile antud lisaülesandeid, katab nende ülesannete täitmisel organisatsiooni tehtud kulutused osalisriikide grupp. Kui Euroopa Patendiametis luuakse eriallüksused nende ülesannete täitmiseks, katab allüksuste tehtud kulutused personalile, ruumidele ja seadmetele osalisriikide grupp. Artikli 39 lõikeid 3 ja 4, artiklit 41 ja artiklit 47 kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

- 8 Euroopa patendikonventsiooni artiklis 147 „Ühispatendi jõushoidmistasude tasumine” on ette nähtud:

„Kui osalisriikide grupp on kinnitanud ühtse skaala Euroopa patendi jõushoidmistasude jaoks, arvutatakse artikli 39 lõikes 1 nimetatud protsendimäär ühtse skaala põhjal; ühispatendi kohta kehtib artikli 39 lõikes 1 nimetatud miinimumsumma. Artikli 39 lõikeid 3 ja 4 kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

Ühtse patendikohtu leping

- 9 Ühtset patendikohtu käsitleva lepingu (ELT C 175, lk 1; edaspidi „ühtse patendikohtu leping”), mis allkirjastati 19. veebruaril 2013 Brüsselis, artiklis 23 on ette nähtud:

„Vastutus kohtu tegevuse eest lasub otseselt igal üksikul lepinguosalisel liikmesriigil, sealhulgas ELi toimimise lepingu artiklite 258, 259 ja 260 kohaldamisel, ning kollektiivselt kõigil lepinguosalistel liikmesriikidel.”

10 Ühtse patendikohtu lepingu artikli 89 lõikes 1 on ette nähtud:

„Käesolev leping jõustub 1. jaanuaril 2014 või neljanda kuu esimesel päeval pärast kolmeteistkümnesta ratifitseerimis- või ühinemiskirja hoiuleandmist vastavalt artiklile 84, sealhulgas nende kolme liikmesriigi poolt, kus lepingu allkirjastamisele eelneva aasta jooksul oli jõus kõige rohkem Euroopa patente, või neljanda kuu esimesel päeval pärast seda, kui on jõustunud [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta] määruse (EL) nr 1215/2012 [kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, lk 1)] muudatused, mis käsitlevad selle seotust käesoleva lepinguga, olenevalt sellest, milline neist kuupäevadest on hilisem.”

Liidu õigus

11 Vaidlustatud määruse põhjendused 1, 4, 7, 9 16, 20, 24 ja 25 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) [ELL] artikli 3 lõikes 3 sätestatud eesmärkide saavutamisele aitab kaasa õiguslike tingimuste loomine, mis võimaldavad ettevõtjatel kohandada oma tegevust toodete tootmiseks ja turustamiseks riigipiiride üleselt ning pakuvad ettevõtjatele rohkem valikuid ja võimalusi. Ettevõtjatele kättesaadavate õiguslike vahendite hulgas peaks olema patendikaitse, mis on ühetaoline kogu siseturul või vähemalt olulisel osal sellest.

[...]

(4) Ühtne patendikaitse edendab teaduse ja tehnoloogia arengut ning siseturu toimimist, muutes juurdepääsu patendisüsteemile lihtsamaks, odavamaks ja õiguskindlaks. See parandab ka patendikaitse taset, luues võimaluse saada ühtset patendikaitset osalevates liikmesriikides ning kõrvaldada kulud ja muuta süsteem kogu liidus ettevõtjate jaoks lihtsamalt kasutatavaks. Ühtset patendikaitset peaksid saama kasutada Euroopa patendi omanikud nii osalevatest liikmesriikidest kui ka teistest riikidest, sõltumata oma kodakondsusest, elu- või asukohast.

[...]

(7) Ühtne patendikaitse tuleks saavutada, andes käesoleva määrusega Euroopa patentidele ühtse toime patendi väljastamise järgses etapis kõikides osalevates liikmesriikides. Ühtse toimega Euroopa patendi peamine tunnus peaks olema selle ühtne olemus, st et see pakub ühetaolist kaitset ja sellel on osalevates liikmesriikides ühesugune toime. Seega peaks ühtse toimega Euroopa patenti saama piirata, üle anda, tühistada või selle kehtivus peaks lõppema üksnes kõigi osalevate liikmesriikide suhtes. Ühtse toimega Euroopa patenti peaks olema võimalik litsentsida osalevate liikmesriikide kogu territooriumil või nende territooriumi osal. Selleks et tagada ühtse patendikaitse ühetaoline sisu, peaks ühtset toimet omama üksnes need Euroopa patendid, mis on väljastatud kõikide osalevate liikmesriikide jaoks samade nõuete alusel. Lisaks peaks Euroopa patendile omistatud ühtne toime olema täiendavat laadi ning juhul, kui algne Euroopa patent tühistatakse või seda piiratakse, peaks seda käsitama nii, et ka patendi ühtset toimet ei ole samas ulatuses tekkinud.

[...]

(9) Ühtse toimega Euroopa patent peaks andma selle omanikule õiguse takistada kolmandat isikut panemast toime tegusid, mille vastu patent annab kaitse. See tuleks tagada ühtse patendikohtu asutamisega. Käesoleva määruse või nõukogu 17. detsembri 2012. aasta määrusega (EL) nr 1260/2012 (tõhustatud koostöö rakendamise kohta ühtse patendikaitse loomise valdkonnas kohaldatava tõlkekorralduse osas) [(ELT L 361, lk 89)] hõlmamata küsimuste suhtes tuleks

kohaldada Euroopa patendikonventsiooni, [ühtse patendikohtu] lepingut, sealhulgas selle sätteid õiguse ulatuse ja piirangute kohta, ning siseriiklikku õigust, sealhulgas rahvusvahelise eraõiguse norme.

[...]

- (16) Euroopa patendikonventsiooni IX osa kohaselt võib osalisriikide grupp, tuginedes asjakohastele sätetele, anda Euroopa Patendiametile ülesandeid ning luua Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu erikomisjoni (edaspidi „erikomisjon”).

[...]

- (20) Pikendamislõivude asjakohane tase ja jagamine tuleks kindlaks määrata eesmärgiga tagada, et kõik Euroopa Patendiametile ühtse patendikaitsega seotud ülesannete täitmise kulud on täielikult kaetud ühtse toimega Euroopa patentidest tulenevatest vahenditest ning et pikendamislõivudest saadavad tulud koos tasudega, mis tuleb maksta Euroopa Patendiorganisatsioonile patendi väljaandmisele eelnevas etapis, tagaksid Euroopa Patendiorganisatsiooni tasakaalustatud eelarve.

[...]

- (24) Ühtse toimega Euroopa patentide jaoks tuleks kehtestada kohtualluvusreeglid ja seda peaks reguleerima õigusaktiga, millega luuakse Euroopa patentide ja ühtse toimega Euroopa patentide jaoks ühtne patendivaidluste lahendamise süsteem.

- (25) Et tagada ühtse toimega Euroopa patendi tõrgeteta toimimine, kohtupraktika järjepidevus ja sellest tingitud õiguskindlus ning kulutasuvus patendiomanikele, on otsustavalt tähtis luua ühtne Euroopa patendikohus ühtse toimega Euroopa patendiga seotud kohtuasjade arutamiseks. Seepärast on väga oluline, et osalevad liikmesriigid ratifitseeriks ühtse patendikohtu lepingu kooskõlas siseriiklike põhiseaduslike ja parlamentaarsete menetlustega ning võtaksid vajalikud meetmed, et kohus saaks võimalikult kiiresti tööle hakata.”

12 Vaidlustatud määruse artiklis 1 on sätestatud:

„1. Käesoleva määrusega rakendatakse tõhustatud koostööd ühtse patendikaitse loomise valdkonnas, milleks on luba antud [tõhustatud koostöö] otsusega [...].

2. Käesolev määrus kujutab endast erikokkulepet [Euroopa patendikonventsiooni] artikli 142 tähenduses.”

13 Vaidlustatud määruse artikli 2 punktides a–c on sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „osalev liikmesriik” – liikmesriik, kes artiklis 9 osutatud ühtse toime taotluse esitamise ajal teeb [tõhustatud koostöö otsusele] või vastavalt otsusele, mis on vastu võetud vastavalt [ELTL] artikli 331 lõike 1 teisele või kolmandale lõigule;
- b) „Euroopa patent” – patent, mille on andnud Euroopa Patendiamet Euroopa patendikonventsioonis sätestatud eeskirjade ja menetluste kohaselt;
- c) „ühtse toimega Euroopa patent” – Euroopa patent, millel on käesoleva määruse kohaselt osalevates liikmesriikides ühtne toime”.

14 Nimetatud määruse artiklis 3 on sätestatud:

„1. Kõigis osalevates liikmesriikides samade nõuete alusel antaval Euroopa patendil on osalevates liikmesriikides ühtne toime, kui selle ühtne toime on registreeritud ühtse patendikaitse registris.

Euroopa patent, mis on välja antud erinevates osalevates liikmesriikides eri nõuete alusel, ei ole ühtse toimega.

2. Ühtse toimega Euroopa patent on olemuselt ühtne. See tagab ühetaolise kaitse ning sellel on ühesugune toime kõigis osalevates liikmesriikides.

Seda saab piirata, üle anda või tühistada ja selle kehtivus saab lõppeda üksnes kõikide osalevate liikmesriikide suhtes.

Litsentsi võib selle kohta anda osalevate liikmesriikide kogu territooriumi või territooriumi osa kohta.

3. Kui Euroopa patent on tühistatud või seda on piiratud, siis loetakse, et tühistatud või piiratud ulatuses Euroopa patendi ühtset toimet ei tekkinud.”

15 Viidatud määruse artikli 5 lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Ühtse toimega Euroopa patent annab selle omanikule õiguse takistada kolmandat isikut selliste osalevate liikmesriikide territooriumil, kus patendil on ühtne toime, panemast toime tegusid, mille vastu see annab kaitse, kui kohaldatavatest piirangutest ei tulene teisiti.

2. Kõnealuse õiguse ulatus ja piirangud on ühetaolised kõikides osalevates liikmesriikides, kus patendil on ühtne toime.

3. Lõikes 1 osutatud teod, mille vastu patent annab kaitse, ja kohaldatavad piirangud määratletakse õigusega, mida kohaldatakse ühtse toimega Euroopa patendi suhtes selles osalevas liikmesriigis, kelle siseriiklikku õigust kohaldatakse ühtse toimega Euroopa patendi kui varaeseme suhtes kooskõlas artikliga 7.”

16 Sama määruse artiklis 7 on sätestatud:

„1. Ühtse toimega Euroopa patenti kui varaeset peaks käsitama tervikuna ja kõigis osalevates liikmesriikides selle osaleva liikmesriigi riikliku patendina, kus kõnealusel patendil on ühtne toime ja kus, vastavalt Euroopa patendiregistrile:

- a) oli patenditaotleja elukoht või peamine tegevuskoht Euroopa patendi taotluse esitamise kuupäeval või
- b) kui punkt a ei ole kohaldatav, oli Euroopa patendi taotluse esitamise kuupäeval patenditaotleja tegevuskoht.

2. Kui Euroopa patendiregistrisse kantakse ühistaotlejatena kaks või enam isikut, kohaldatakse lõike 1 punkti a esimesena nimetatud ühistaotleja suhtes. Kui see ei ole võimalik, kohaldatakse lõike 1 punkti a järgmisena nimetatud ühistaotleja suhtes. Kui lõike 1 punkti a ei ole võimalik kohaldada ühegi ühistaotleja suhtes, kohaldatakse samamoodi lõike 1 punkti b.

3. Kui ühegi patenditaotleja elukoht, peamine tegevuskoht või tegevuskoht ei ole osalevas liikmesriigis, kus kõnealusel patendil on ühtne toime lõike 1 või 2 tähenduses, käsitatakse ühtse toimega Euroopa patenti kui varaeset tervikuna ja kõikides osalevates liikmesriikides selle riigi riikliku patendina, kus Euroopa Patendiorganisatsioonil on peakorter vastavalt Euroopa patendikonventsiooni artikli 6 lõikele 1.

4. Õiguse omandamine ei või sõltuda ühestki riikliku patendiregistri kandest.”

17 Vaidlustatud määruse artiklis 9 „Haldusülesanded Euroopa Patendiorganisatsiooni raames” on sätestatud:

„1. Osalevad liikmesriigid annavad Euroopa patendikonventsiooni artikli 143 tähenduses Euroopa Patendiametile järgmised ülesanded, mida täidetakse vastavalt Euroopa Patendiameti sise-eeskirjadele:

- a) Euroopa patendi omanike ühtse toime taotluste haldamine;
- b) ühtse patendikaitse registri sisseviimine Euroopa patendiregistrisse ja ühtse patendikaitse registri haldamine;
- c) artiklis 8 osutatud litsentsimisavalduste vastuvõtmine ja registreerimine, nende tühistamine ning ühtse toimega Euroopa patendi omaniku võetud litsentsimiskohustused rahvusvahelistes standardiasutustes;
- d) määruse (EL) nr 1260/2012 artiklis 6 osutatud tõlgete avaldamine kõnealusel artiklis osutatud üleminekuperioodil;
- e) ühtse toimega Euroopa patentide pikendamislõivude kogumine ja haldamine sellele aastale järgnevatel aastatel, kui Euroopa Patendibülletäänis avaldatakse väljaandmise teade; lisatasude kogumine ja haldamine pikendamislõivude hilinevad maksete korral, kui selline hilinevad makse tehakse kuue kuu jooksul pärast maksetähtaega, samuti kogutud pikendamislõivudest osa jagamine osalevate liikmesriikide vahel;
- f) Euroopa patendi taotlejate määruse (EL) nr 1260/2012 artiklis 5 osutatud tõlkekulude hüvitamissüsteemi haldamine;
- g) selle tagamine, et Euroopa patendi omanik esitab ühtse toime taotlused Euroopa patendikonventsiooni artikli 14 lõikes 3 määratletud menetluskeeles mitte hiljem kui üks kuu pärast patendi väljaandmise teate avaldamist Euroopa Patendibülletäänis; ning
- h) selle tagamine, et ühtse toime taotluse esitamise järel kantakse ühtne toime ühtse patendikaitse registrisse ja et määruse (EL) nr 1260/2012 artiklis 6 sätestatud üleminekuperioodi jooksul lisatakse sellele kõnealusel artiklis osutatud tõlked ning et Euroopa Patendiametile teatatakse ühtse toimega Euroopa patendi võimalikest piirangutest, litsentsidest, üleandmistest ja tagasivõtmistest.

2. Osalevad liikmesriigid tagavad Euroopa patendikonventsiooniga võetud rahvusvaheliste kohustuste täitmisel käesoleva määruse järgimise ning teevad sel eesmärgil koostööd. Euroopa patendikonventsiooni osalisriikidena tagavad osalevad liikmesriigid käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ülesannetega seotud toimingute juhtimise ja järelevalve ning tagavad pikendamislõivude suuruse kindlaksmääramise vastavalt käesoleva määruse artiklile 12 ja jagatavates pikendamislõivudes liikmesriikide osakaalu kindlaksmääramise vastavalt käesoleva määruse artiklile 13.

Selleks kutsutakse kokku Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu erikomisjon (edaspidi „erikomisjon”) Euroopa patendikonventsiooni artikli 145 tähenduses.

Erikomisjon koosneb osalevate liikmesriikide esindajatest ja ühest komisjoni esindajast, kes tegutseb vaatlejana, ning nende äraolekul asendusliikmetest. Erikomisjoni liikmeid võivad abistada nõustajad või eksperdid.

Erikomisjon võtab oma otsused vastu, võttes nõuetekohaselt arvesse komisjoni seisukohta ja järgides Euroopa patendikonventsiooni artikli 35 lõikes 2 sätestatud eeskirju.

3. Osalevad liikmesriigid tagavad tõhusa õiguskaitse ühe või mitme osaleva liikmesriigi pädevas kohtus seoses lõikes 1 osutatud ülesandeid täitva Euroopa Patendiameti otsustega.”

18 Vaidlustatud määruse artiklis 18 on sätestatud:

„1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

2. Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014 või ühtse patendikohtu lepingu jõustumise kuupäevast, olenevalt sellest, kumb on hilisem.

Erandina artikli 3 lõigetest 1 ja 2 ning artikli 4 lõikest 1 on Euroopa patendil, mille ühtne toime on registreeritud ühtse patendikaitse registris, ühtne toime ainult nendes osalevates liikmesriikides, kus ühtsel patendikohtul on registreerimise kuupäeva seisuga ühtse toimega Euroopa patentide osas ainupädevus.

3. Kõik osalevad liikmesriigid teavitavad komisjoni [ühtse patendikohtu] lepingu ratifitseerimisest ratifitseerimiskirja hoiuleandmise ajal. Komisjon avaldab Euroopa Liidu Teatajas [ühtse patendikohtu] lepingu jõustumise kuupäeva ja loetelu liikmesriikidest, kes on jõustumise kuupäeval lepingu ratifitseerinud. Seejärel ajakohastab komisjon korrapäraselt [ühtse patendikohtu] lepingu ratifitseerinud osalevate liikmesriikide loetelu ja avaldab ajakohastatud loetelu Euroopa Liidu Teatajas.

4. Osalevad liikmesriigid tagavad, et artiklis 9 osutatud meetmed on võetud käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevaks.

5. Kõik osalevad liikmesriigid tagavad, et artikli 4 lõikes 2 osutatud meetmed on võetud käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevaks või, kui on tegu osaleva liikmesriigiga, kus ühtsel patendikohtul ei ole määruse kohaldamise alguskuupäeva seisuga ühtse toimega Euroopa patentide osas ainupädevust, siis kuupäevaks, mil ühtsel patendikohtul on kõnealuses osalevas liikmesriigis selline ainupädevus.

6. Ühtset patendikaitset võib taotleda igale Euroopa patendile, mis on välja antud käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeval või pärast seda.”

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

19 Hispaania Kuningriik esitas hagiavalduse, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 22. märtsil 2013.

20 Euroopa Kohtu presidendi 12. septembri 2013. aasta otsustega lubati Belgia Kuningriigil, Tšehhi Vabariigil, Taani Kuningriigil, Saksamaa Liitvabariigil, Prantsuse Vabariigil, Luksemburgi Suurhertsogiriigil, Ungaril, Madalmaade Kuningriigil, Rootsi Kuningriigil ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil ja Euroopa Komisjonil Euroopa Kohtu kodukorra artikli 131 lõike 2 alusel parlamendi ja nõukogu nõuete toetuseks menetlusse astuda.

21 Hispaania Kuningriik palub Euroopa Kohtul:

— tunnistada vaidlustatud määrus õigustühiseks või teise võimalusena tühistada see tervikuna;

- kolmanda võimalusena tühistada:
 - vaidlustatud määruse artikli 9 lõige 1 tervikuna ja lõige 2 hagi viiendas väites märgitud ulatuses, ja
 - selle määruse artikli 18 lõige 2 tervikuna ning samuti kõik vaidlustatud määruses esinevad viited ühtsele patendikohtule kui ühtse toimega Euroopa patendi õiguskaitse institutsioonile ja selle õigusallikale ning
 - mõista kohtukulud välja parlamendilt ja nõukogult.
- 22 Parlament ja nõukogu, kellega nõustuvad kõik menetlusse astujad, paluvad Euroopa Kohtul:
- jätta hagi rahuldamata ja
 - mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Hagi

- 23 Hispaania Kuningriik põhjendab oma hagi seitsme väitega, mis käsitlevad: õigusriigile omaste väärtuste eiramist; õigusliku aluse puudumist; võimu kuritarvitamist; ELTL artikli 291 lõike 2 rikkumist, ja teise võimalusena kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) välja toodud põhimõtete rikkumist; nende samade põhimõtete rikkumist seeläbi, et Euroopa Patendiametile on ühtse toimega Euroopa patendiga seoses delegeeritud teatud haldusülesanded; kuuendas ja seitsmendas väites heidetakse ette liidu õiguse autonoomia põhimõtte ja liidu õiguse ühetaolise kohaldamise põhimõtte rikkumist.

Esimene väide, mis käsitleb õigusriigile omaste väärtuste eiramist

Poolte argumendid

- 24 Hispaania Kuningriik väidab, et vaidlustatud määrus tuleb tühistada, kuna see on vastuolus ELL artiklis 2 nimetatud õigusriigile omaste väärtustega. Määrusega on ette nähtud Euroopa patentidel põhinev kaitse, kuid samas ei saa enne niisuguse patendi väljaandmist toimuva haldusmenetluse suhtes teostada sellist kohtulikku kontrolli, mis võimaldaks tagada liidu õiguse nõuetekohase ja ühetaolise kohaldamise ja põhiõiguste kaitse, mis on vastuolus tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega. Hispaania Kuningriik lisab, et ei ole lubatav, et kõnealune määrus „lisab” liidu õiguskorda niisuguse rahvusvahelise asutuse antud aktid, mille suhtes eespool mainitud põhimõtted ei kehti, ja liidu õigus lõimib oma õigusnormidesse rahvusvahelise süsteemi, milles ei ole tagatud EL toimimise lepingus määratletud konstitutsiooniliste põhimõtete järgimine. Asjaomane liikmesriik täpsustab sellega seoses esiteks, et Euroopa Patendiameti apellatsioonikoda ja suur apellatsioonikoda on selle ameti organid, millel ei ole mingit iseseisvust. Teiseks ei saa nimetatud apellatsioonikoja ja suure apellatsioonikoja otsuseid üldse kohtulikult vaidlustada, sest Euroopa Patendiorganisatsioonil on puutumatus nii kohtusse pöördumise kui ka täitmise suhtes.
- 25 Parlament märkis, et ühtse toimega Euroopa patendi süsteemi on ratsionaalsel alusel paika pannud liidu seadusandja, kellel on ulatuslik kaalutusõigus, ja väljendas seejärel seisukohta, et üksikisikute õiguste kaitse tase, mida pakub vaidlustatud määrus ning mida paralleelselt tagavad Euroopa patendikonventsioon ja ühtne patendikohus, sobib kokku õigusriigi põhimõtetega. Euroopa Patendiameti haldusotsused ühtse toimega Euroopa patendi väljaandmise kohta saab vaidlustada

halduskorras erinevates Euroopa Patendiameti üksustes. Samas on liikmesriigid – kes kõik on ka selle konventsiooni osalisriigid – tunnistanud vastuvõetavaks kaitsetaseme, mille Euroopa patendikonventsioon üksikisikutele ette näeb.

- 26 Nõukogu väidab, et esimene väide ei ole selge. Nimetatud institutsioon leiab esiteks, et pädevuse üleandmine rahvusvahelisele organisatsioonile sobib kokku inimõiguste kaitsega tingimusel, et põhiõiguste kaitse on asjaomases organisatsioonis samaväärne. Ta väidab, et käesoleval juhul on see nii. Nõukogu täiendab, et vaidlustatud määruse artikli 9 lõige 3 nõuab liikmesriikidelt tõhusa õiguskaitsese tagamist.
- 27 Menetlusse astuvad nõustuvad sisuliselt parlamendi ja nõukogu argumentidega. Belgia Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Prantsuse Vabariik ja Rootsi Kuningriik rõhutavad siiski kõigepealt, et kõnealune väide ei saa anda tulemusi.

Euroopa Kohtu hinnang

- 28 Vaidlust ei ole küsimuses, et vastavalt vaidlustatud määruse artiklile 1 kujutab vaidlustatud määrus endast erikokkulepet Euroopa patendikonventsiooni artikli 142 „Ühispatent” tähenduses. Sättes on ette nähtud, et sellise kokkuleppe osalisriigid lepivad kokku, et nende riikide suhtes välja antud Euroopa patendil on nende territooriumil ühtne toime, ja võivad lisaks ette näha, et nende riikide suhtes võib Euroopa patendi välja anda ainult ühispatendina.
- 29 Nimetatud eesmärgil seab vaidlustatud määrus õiguslikud tingimused, mille alusel võib osalevate liikmesriikide territooriumil anda Euroopa Patendiameti välja antud Euroopa patendile Euroopa patendikonventsiooni sätete alusel sellise ühispatendi staatuse. Vaidlustatud määruse põhjendus 7 täpsustab selles osas, et ühtne patendikaitse, mis on rangelt täiendavat laadi, tuleks saavutada, „andes [kõnealuse] määrusega Euroopa patentidele ühtse toime patendi väljastamise järgses etapis kõikides osalevates liikmesriikides”. Nagu ilmneb nimetatud määruse artikli 2 punktides b ja c esitatud määratlustest, on ühtse toimega Euroopa patent Euroopa patent, see tähendab patent, mille on andnud Euroopa Patendiamet Euroopa patendikonventsioonis sätestatud eeskirjade ja menetluste kohaselt ja millel on osalevates liikmesriikides ühtne toime.
- 30 Eespool toodust ilmneb, et vaidlustatud määruse eesmärk ei ole sugugi ja isegi mitte osaliselt piiritleda Euroopa patendi väljaandmise tingimusi, mida ei reguleeri liidu õigus, vaid üksnes Euroopa patendikonventsioon, ja määrus ka ei „lõimi” liidu õigusesse Euroopa patendikonventsioonis ette nähtud Euroopa patentide väljaandmise menetlust.
- 31 Seevastu tuleneb vaidlustatud määruses esitatud „erikokkuleppe Euroopa patendikonventsiooni artikli 142 tähenduses” käsitlusest tingimata, et kõnealune määrus piirdub esiteks nende tingimuste kindlaksmääramisega, mille alusel võib Euroopa Patendiameti poolt Euroopa patendikonventsiooni sätete kohaselt varem välja antud Euroopa patendile selle omaniku taotlusel anda ühtse mõju, ja teiseks asjaomase ühtse mõju määratlemisega, ning sellele ei ole Hispaania Kuningriik vastu vaielnud.
- 32 Sellest tulenevalt – nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 61 – ei saa esimesel väitel, millega vaidlustatakse Euroopa patentide väljaandmisele eelneva haldusmenetluse kooskõla liidu õigusega, olla tulemust, mistõttu tuleb see tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt puudub vaidlustatud määrusel õiguslik alus

Poolte argumendid

- 33 Hispaania Kuningriik rõhutab teises väites, et ELTL artikli 118 esimene lõik ei olnud vaidlustatud määruse vastuvõtmiseks sobiv õiguslik alus ning see määrus tuleb tunnistada õigustühiseks. Kõnealusel määrusel puudub materiaalne sisu ja koos selle vastuvõtmisega ei võetud meetmeid liidu intellektuaalomandi õiguste ühetaolise kaitse tagamiseks ega nähtud selleks ette liikmesriikide õigusnormide ühtlustamist.
- 34 Hispaania väitel kujutab kõnealune määrus endast erikokkulepet Euroopa patendikonventsiooni artikli 142 tähenduses, mis selle pealkirja kohaselt rakendab tõhustatud koostöö ühtse patendikaitse loomise valdkonnas. Vaidlustatud määruse reguleerimise ja eesmärk ei olevat seevastu vastavuses õigusliku alusega, millel see määrus põhineb.
- 35 Tema sõnul ei täpsusta tegelikult vaidlustatud määrus toiminguid, mille vastu ühtse toimega Euroopa patent kaitse annab, ja viitab vääralt kohaldatavale siseriiklikule õigusele, kuna ühtse toimega Euroopa patendi lõi liit ja Hispaania Kuningriigi sõnul teostavad liikmesriigid oma pädevust ainult niivõrd, kui niivõrd liit ei ole oma pädevust teostanud. Lisaks viitavat kõnealune määrus ühtse toimega Euroopa patendi toime osas ühtse patendikohtu lepingule, mis on leping, mille on rahvusvahelise õiguse alusel sõlminud tõhustatud koostöös osalevad liikmesriigid, välja arvatud Poola Vabariik, ning Itaalia Vabariik. Samas riivavat selline viide liidu õiguse autonoomia põhimõtet. Käesoleval juhul olevat kõnealune määrus sisutühi, kuna „õigusnormide ühtlustamine” on üle kantud ühtse patendikohtu lepingusse.
- 36 Parlament ja nõukogu väidavad, et ELTL artikkel 118 on vaidlustatud määruse vastuvõtmiseks sobiv õiguslik alus. Nimetatud säte ei nõua liikmesriikide õigusnormide täielikku ühtlustamist tingimusel, et luuakse niisugune intellektuaalomandi vorm, mis annab osalevates liikmesriikides ühetaolise kaitse.
- 37 Kui arvestada määruse reguleerimiset ja sisu, siis vastab määrus nende sõnul mainitud nõudele, kuna sellega on loodud ühtse toimega Euroopa patent, mis annab ühetaolise kaitse osalevate liikmesriikide territooriumil ning määratleb nii ühtse patendi tunnused, ulatuse kui ka mõju.
- 38 Kõik menetlusse astujad, kes esitasid teise väite kohta oma seisukohad, nõustuvad parlamendi ja nõukogu seisukohaga.

Euroopa Kohtu hinnang

- 39 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab liidu õigusakti õigusliku aluse valik põhinema objektiivsetel asjaoludel, mis on kohtulikult kontrollitavad ja mille hulka kuuluvad eelkõige õigusakti eesmärk ja sisu (kohtuotsused komisjon vs. nõukogu, C-377/12, EU:C:2014:1903, punkt 34, ja Ühendkuningriik vs. nõukogu, C-81/13, EU:C:2014:2449, punkt 35).
- 40 Tuleb meenutada, et ELTL artikli 118 esimene lõik annab liidu seadusandjale volituse võtta meetmed kogu liidus intellektuaalomandi õiguste ühetaolist kaitset tagavate Euroopa intellektuaalomandi õiguste loomiseks. See Lissaboni lepinguga EL toimimise lepingusse lisatud säte viitab konkreetselt siseturu rajamisele ja toimimisele, mis ELTL artikli 4 kohaselt kuulub liidu jagatud pädevuse valdkonda (vt selle kohta kohtuotsus Hispaania ja Itaalia vs. nõukogu, C-274/11 ja C-295/11, EU:C:2013:240, punktid 16–26).

- 41 Euroopa Kohus on ka asunud nimetatud sättes sisalduvate sõnade „kogu liidus” suhtes seisukohale, et kui selle artikliga antud pädevust kasutatakse tõhustatud koostöö raames, ei hakka nõnda loodud Euroopa intellektuaalomandi õigus ja sellega antav ühetaoline kaitse kehtima mitte liidus tervikuna, vaid üksnes selles osalevate liikmesriikide territooriumil (vt selle kohta kohtuotsus Hispaania ja Itaalia vs. nõukogu, C-274/11 ja C-295/11, EU:C:2013:240, punktid 67 ja 68).
- 42 Järelikult tuleb vaidlustatud määruse eesmärki ja sisu silmas pidades kindlaks määrata, kas määrus kehtestab meetmed, mis tagavad intellektuaalomandi õiguste ühetaolise kaitse osalevate liikmesriikide territooriumil, ja kas seega võib see õiguspäraselt tugineda, nagu väidavad parlament, nõukogu ja menetlusse astujad, ERTL artikli 118 esimesele lõigule, mis on õigusliku alusena toodud kõnealuse määruse preambulis.
- 43 Vaidlustatud määruse eesmärgi kohta tuleb märkida, et vastavalt selle artikli 1 lõikele 1 on määruse siht „ühtse patendikaitse loomine”, mis vastavalt määruse põhjendusele 1 peaks olema ettevõtjatele kättesaadavate õiguslike vahendite hulgas, eelkõige selleks, et neil võimaldada kohandada oma tegevust kauba tootmiseks ja turustamiseks riigipiiride üleselt. Kõnealuse määruse põhjendus 4 kinnitab seda eesmärki, rõhutades vajadust parandada patendikaitse taset, luues võimaluse saada ühtset patendikaitset osalevates liikmesriikides ning kõrvaldada kulud ja muuta süsteem kogu liidus ettevõtjate jaoks lihtsamalt kasutatavaks.
- 44 Vaidlustatud määruse sisu osas olgu sedastatud, et selle sätted kajastavad ühtse toimega Euroopa patendi tunnuste määratlemise kaudu liidu seadusandja tahet tagada osalevate liikmesriikide territooriumil ühtne kaitse.
- 45 Vaidlustatud määrus näeb nimelt oma artikli 3 lõikes 1 ette, et kõigis osalevates liikmesriikides samade nõuete alusel antaval Euroopa patendil on neis riikides ühtne toime, kui see ühtne toime on registreeritud ühtse patendikaitse registris. Määruse artikli 3 lõige 2 sätestab lisaks, et ühtse toimega Euroopa patent on olemuselt ühtne ja see tagab ühetaolise kaitse ning sellel on ühesugune toime kõigis osalevates liikmesriikides ja et seda saab piirata, üle anda või tühistada ning selle kehtivus saab lõppeda üksnes kõikide osalevate liikmesriikide suhtes.
- 46 Selles osas olgu märgitud, et selle kindlaksmääramine, et kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil kohaldatakse üksnes ühe liikmesriigi õigust, mille materiaalõiguses on määratletud toimingud, mille vastu ühtse toimega Euroopa patent kaitse tagab, ning patendi kui varaeseme tunnused, aitab tagada sel moel antud kaitse ühetaolisust.
- 47 Erinevalt Euroopa patendikonventsioonis määratletud eeskirjade alusel välja antud Euroopa patentidest, mis tagavad igas selle konventsiooni osalisriigis kaitse, mille ulatus on määratletud konkreetse liikmesriigi õiguses, tuleneb nimelt ühtse toimega Euroopa patendi antava kaitse ühetaolisus vaidlustatud määruse artikli 5 lõike 3 ja artikli 7 kohaldamisest, mis tagavad, et kindlaksmääratud liikmesriigi õigust kohaldatakse kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil, kus see patent on ühtse toimega.
- 48 Seoses Hispaania Kuningriigi argumendiga, et vaidlustatud määrusel „puudub materiaalne sisu”, olgu märgitud, et nagu kohtujurist on oma ettepaneku punktis 89 leidis, ei nõua EL toimimise lepingu VII jaotise peatükis 3 „Õigusaktide ühtlustamine” sisalduv ERTL artikkel 118, mis viitab „meetme[te kehtestamisele] selleks, et luua Euroopa intellektuaalomandi õigused, mis tagaksid intellektuaalomandi õiguste ühetaolise kaitse kogu liidus”, tingimata, et liidu seadusandja ühtlustaks täielikult ja ammendavalt kõik intellektuaalomandi õiguse aspektid.

- 49 Samas ei jää hoolimata asjaolust, et vaidlustatud määrus ei loetle toiminguid, mille vastu ühtse toimega Euroopa patent kaitse tagab, see kaitse vähem ühetaoliseks, kuna olenemata vaidlustatud määruse artikli 7 kohaselt kohaldatava liikmesriigi õiguse alusel ühtse toimega Euroopa patendiga antava kaitse täpsest materiaalsest ulatusest kehtib see kaitse ühtse toimega Euroopa patendile kõigi nende osalevate liikmesriikide territooriumil, kus sellel patendil on ühtne mõju.
- 50 Lisaks sellele on liidu seadusandja vaidlustatud määruse põhjenduses 9 näinud ette, et ühtse toimega Euroopa patendi omanikul on õigus takistada kõigi nende osalevate liikmesriikide territooriumil, kus sellel patendil on ühtne mõju, kolmandat isikut panemast toime tegusid, mille vastu patent annab kaitse; selle õiguse ulatust ja piiranguid tuleks kohaldada asjaomase määrusega või määrusega nr 1260/2012 hõlmamata küsimuste suhtes.
- 51 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et vaidlustatud määrusega loodud ühtne patendikaitse sobib osalevate liikmesriikide patendikaitse erinevuste vältimiseks ja seega pakub ühetaolist kaitset ELTL artikli 118 esimese lõigu tähenduses.
- 52 Seetõttu kujutab kõnealune säte endast vaidlustatud määruse vastuvõtmiseks sobivat õiguslikku alust.
- 53 Järelikult tuleb teine väide tagasi lükata.

Kolmas väide, mis käsitleb võimu kuritarvitamist

Poolte argumendid

- 54 Hispaania Kuningriik väidab, et parlament ja nõukogu on kuritarvitanud võimu. Tema sõnul tuleneb see asjaolust, et vaidlustatud määrus, mis olevat „tühi kest”, ei sisalda mingit õiguslikku regulatsiooni, mis tagaks liidus intellektuaalomandi õiguste ühetaolise kaitse. Vastupidi parlamendi väidetele ei käsitlenud tema arvates Euroopa Kohus seda küsimust kohtuotsuses Hispaania ja Itaalia vs. nõukogu (C-274/11 ja C-295/11, EU:C:2013:240).
- 55 Parlament ja nõukogu, kellega nõustuvad kõik menetlusse astujad, paluvad kolmanda väite tagasi lükata. Parlament rõhutab, et kohtuotsuses Hispaania ja Itaalia vs. nõukogu (C-274/11 ja C-295/11, EU:C:2013:240) lükkas Euroopa Kohus tagasi Hispaania Kuningriigi ja Itaalia Vabariigi väited, mis puudutasid võimu kuritarvitamist. Nõukogu lisab, et vaidlustatud määrus ja ühtse toimega Euroopa patendi loomine soodustavad liidu järgitavate eesmärkide saavutamist, kuna Euroopa patendi omanik, kes soovib kaitset 25-s tõhustatud koostöös osalevas liikmesriigis, peaks juhul, kui ühtse toimega Euroopa patendil ei oleks ühtset toimet, oma patendi kehtivust tunnustada laskma kõigis neis liikmesriikides, kus mainitud patent tuleb seejärel kinnitada ja vaidluste korral tuleb seda kaitsta eraldi igas liikmesriigis.

Euroopa Kohtu hinnang

- 56 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on õigusakti puhul võimu kuritarvitamisega tegemist vaid siis, kui objektiivsete, asjakohaste ja ühtelangevate tõendite põhjal selgub, et õigusakt on vastu võetud eranditult või peamiselt muude eesmärkide saavutamiseks kui need, mille jaoks asjaomased volitused anti, või EL toimimise lepingus konkreetse juhtumi lahendamiseks spetsiaalselt ette nähtud menetluse vältimiseks (kohtuotsused Fedesa jt, C-331/88, EU:C:1990:391, punkt 24, ning Hispaania ja Itaalia vs. nõukogu, C-274/11 ja C-295/11, EU:C:2013:240, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 57 Seevastu käesoleval juhul ei ole Hispaania Kuningriik suutnud tõendada, et vaidlustatud määrus on vastu võetud eranditult või peamiselt muude eesmärkide saavutamiseks kui need, mille jaoks asjaomased volitused anti ja mis on sätestatud selle artikli 1 lõikes 1 või EL toimimise lepingus konkreetse juhtumi lahendamiseks spetsiaalselt ette nähtud menetluse vältimiseks.
- 58 Nimelt on Hispaania Kuningriik oma väites, mis puudutab võimu kuritarvitamist, piirdunud oma nende argumentide kordamisega, mille kohaselt ei määratle vaidlustatud määrus mingit õiguslikku regulatsiooni, mis tagaks liidus intellektuaalomandi õiguste ühetaolise kaitse. Samas on need argumentid tagasi lükatud juba teise väite raames.
- 59 Sellest tulenevalt ei ole ka kolmas väide põhjendatud ja tuleb tagasi lükata.

Neljas ja viies väide, mis käsitlevad ELTL artikli 291 lõike 2 rikkumist ja kohtuotsuses Meroni vs. Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) välja toodud põhimõtete rikkumist

Poolte argumentid

- 60 Neljandas väites vaidlustab Hispaania Kuningriik asjaolu, et vaidlustatud määruse artikli 9 lõige 2 annab Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu erikomisjoni töös osalevatele liikmesriikidele pädevuse pikendamislõivude määra ja nende jaotuskeemi määramiseks. Niisuguste rakendusvolituste andmine osalevatele liikmesriikidele kujutab endast tema sõnul ELTL artikli 291 rikkumist ja kohtuotsuses Meroni vs. Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) välja toodud põhimõtete rikkumist.
- 61 Esimese võimalusena toob Hispaania Kuningriik esile, et ELTL artikkel 291 ei võimalda liidu seadusandjal osalevatele liikmesriikidele niisugust pädevust delegeerida. Tema väitel ei saa kõnealuse artikli lõiget 1 kohaldada ja selle artikli lõige 2 sätestab, et kui liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks on vaja ühetaolisi tingimusi, antakse nende õigusaktide alusel rakendamise volitused komisjonile või nõukogule. Nimetatud lõike 2 kohaldamise tingimus olevat vaidlustatud määruse artikli 9 lõike 2 sõnastust silmas pidades käesoleval juhul ilmselgelt täidetud.
- 62 Teise võimalusena, juhuks kui Euroopa Kohus peaks otsustama, et ELTL artikli 291 lõiget 2 ei ole rikutud, toob Hispaania Kuningriik esile, et kõnealune delegeeritud pädevus ei vasta põhimõtetele, mis määratleti kohtuotsuses Meroni vs. Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) ja mida kinnitati kohtuotsustes Romano (98/80, EU:C:1981:104), Tralli/BCE (C-301/02 P, EU:C:2005:306) ning Ühendkuningriik vs. parlament ja nõukogu (C-270/12, EU:C:2014:18).
- 63 Hispaania Kuningriik toob viiendas väites välja, et vaidlustatud määruse artikli 9 lõige 1, mis delegeerib Euroopa Patendiametile teatud haldusülesanded, rikub kohtuotsuses Meroni vs. Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) välja toodud põhimõtteid. Vastupidi mitme menetlusse astuja argumentidele ei ole tema sõnul tegemist liikmesriikide endi, vaid liidu pädevusega. Asjaomane liikmesriik väidab, et kuigi kõnealust volitust võib objektiivselt põhjendada Euroopa Patendiameti eriteadmistega asjaomases valdkonnas, ei saa see volitus anda pädevust, millega kaasneb lai kaalutusõigus. Samas eeldab vaidlustatud määruse artikli 9 lõike 1 punktis f ette nähtud määruse nr 1260/2012 artiklis 5 osutatud tõlkekulude hüvitamissüsteemi haldamine laia kaalutusõigust. Ta väidab, et Euroopa Patendiametil on pealegi puutumatus nii kohtusse pöördumise kui ka täitmise suhtes ja seetõttu ei ole tema aktid kohtulikult kontrollitavad.
- 64 Parlament vastab neljandale väitele, et teatud ülesannete delegeerimine asutustele on alati kujutanud endast liidu õiguse kohaldamist käsitlevate aluslepingu eeskirjade suhtes erandit, mis on õiguslikult aktsepteeritav teatud tingimustel. Lisaks tõstatab parlament küsimuse kohtuotsuse Meroni vs. Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) asjakohasusest ülesannete delegeerimise puhul niisugusele rahvusvahelisele organile nagu Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu erikomisjon.

- 65 Nõukogu on seisukohal, et ELTL artikli 291 lõikest 1 tuleneb, et juhul, kui liidu institutsioonid võtavad vastu õiguslikult siduvaid akte, vastutavad asjakohaste rakendusmeetmete vastuvõtmise eest liikmesriigid. Üksnes juhtudel, kui nende aktide kohaldamine eeldab ühetaolisi tingimusi, võtab rakendusmeetmed vastavalt ELTL artikli 291 lõikele 2 vastu komisjon või asjakohasel juhul nõukogu. Sellega seoses ei ole Hispaania Kuningriik põhjendanud oma väidet, et pikendamislõivude määra ja nende jaotusskeemi kehtestamine peab toimuma liidu tasandil ühetaoliselt. Seega ei ole kohtuotsus *Meroni vs. Ülemamet* (9/56, EU:C:1958:7) käesoleval juhul asjakohane.
- 66 Parlament ja nõukogu on seisukohal, et kohtuotsusest *Meroni vs. Ülemamet* (9/56, EU:C:1958:7) nähtuvad tingimused on igal juhul on täidetud.
- 67 Vastuseks viiendale väitele märgivad parlament ja nõukogu, et nende poolt neljandale väitele antud vastuses esitatud põhjustel ei tule kohaldada kohtuotsusest *Meroni vs. Ülemamet* (9/56, EU:C:1958:7) lähtuvat kohtupraktikat. Asjaomased institutsioonid lisavad, et vaidlustatud määruse artikli 9 lõike 1 punktis f ette nähtud ülesandele kohaldatakse erinevalt teistest artikli 9 lõikes 1 sätestatud ülesannetest kriteeriume, mis on kehtestatud kaudselt, viitega määruse nr 1260/2012 artiklile 5. Vastupidi Hispaania Kuningriigi väidetele ei ole Euroopa Patendiametil kõnealuse üleande täitmisel täielikku vabadust. Eelkõige on nende sõnul Euroopa Patendiameti läbiviidav hindamine pigem halduslik või tehniline kui poliitiline. Parlament meenutab ka, et Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu erikomisjoni kuulub vaatlejana komisjoni esindaja. Parlament ja nõukogu viitavad kohtuliku kontrolli puudumise osas oma juba esitatud asjakohastele argumentidele.
- 68 Menetlusse astujad nõustuvad parlamendi ja nõukogu argumentidega.

Euroopa Kohtu hinnang

- 69 Esimene argument neljanda väite toetuseks käsitleb ELTL artikli 291 lõike 2 rikkumist. Nii neljanda kui ka viienda väite kohta esitatud teine argument puudutab kohtuotsuses *Meroni vs. Ülemamet* (9/56, EU:C:1958:7) välja toodud põhimõtete rikkumist.
- 70 Esiteks olgu ELTL artikli 291 lõike 2 rikkumist käsitleva argumendi kohta märgitud, et nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 28 on meenutatud, ei ole vaidlust selles, et vaidlustatud määrus kujutab endast erikokkulepet Euroopa patendikonventsiooni artikli 142 tähenduses, mistõttu sellisele kokkuleppele on kohaldatavad kõnealuse konventsiooni IX osa sätted, mis käsitlevad viimati nimetatud osas sisalduvates artiklites 142–149 reguleeritud erikokkuleppeid.
- 71 Euroopa patendikonventsiooni artiklid 143 ja 145 sätestavad, et Euroopa patendikonventsiooni IX osas antud õigusi kasutanud osalisriikide grupp võib anda Euroopa Patendiametile ülesandeid ja luua Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu erikomisjoni, mida on rõhutatud ka vaidlustatud määruse põhjenduses 16. Lisaks näeb Euroopa Patendiorganisatsiooni artikkel 146 ette, et kui kõnealuse konventsiooni artikli 143 alusel on mõni osalisriikide grupp Euroopa Patendiametile andnud lisaülesandeid, katab see grupp nende ülesannete täitmisel Euroopa Patendiameti tehtud kulutused.
- 72 Eelnimetatud sätete rakendamiseks on vaidlustatud määruse artikli 9 lõikes 1 ette nähtud, et osalevad liikmesriigid annavad Euroopa Patendiametile rea selles artiklis loetletud ülesandeid, ja selle artikli teine lõik sätestab, et Euroopa patendikonventsiooni osalisriikidena tagavad osalevad liikmesriigid osutatud ülesannetega seotud toimingute juhtimise ja järelevalve ning tagavad pikendamislõivude suuruse kindlaksmääramise ja nende jagamise vastavalt määruse sätetele. Kõnealuse määruse põhjendus 20 täpsustab selle kohta, et pikendamislõivude asjakohane tase ja jagamine tuleks kindlaks määrata eesmärgiga tagada, et kõik Euroopa Patendiametile ühtse patendikaitsega seoses antud ülesannete täitmise kulud on täielikult kaetud ühtse toimega Euroopa patentidest tulenevatest vahenditest.

- 73 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et vaidlustatud määruse artikli 9 lõikes 2 nimetatud pikendamislõivude suurus peab tingimata katma kulud, mis on Euroopa Patendiametil tekkinud talle osalevate liikmesriikide poolt Euroopa patendikonventsiooni artikli 143 alusel antud täiendavate ülesannete täitmisel.
- 74 Samas on need ülesanded lahutamatuult seotud vaidlustatud määrusega loodud ühtse patendikaitse tagamisega.
- 75 Seetõttu tuleb vastupidi teatud menetlusse astujatele asuda seisukohale, et vaidlustatud määruse artikli 9 lõikes 2 ette nähtud pikendamislõivude suuruse kindlaksmääramine ja nende jagamine kujutab endast liidu õiguslikult siduva akti rakendamist ELTL artikli 291 lõike 1 tähenduses.
- 76 Viimati nimetatud sätte kohaselt võtavad liikmesriigid kõik siseriikliku õiguse meetmed, mis on vajalikud liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks.
- 77 Üksnes juhul, kui liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks on vaja ühetaolisi tingimusi, antakse ELTL artikli 291 lõike 2 kohaselt nende õigusaktide alusel rakendamisvolitused komisjonile või nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel ja Euroopa Liidu lepingu artiklites 24 ja 26 ette nähtud juhtudel nõukogule.
- 78 Hispaania Kuningriik ei põhjenda seevastu oma neljandas väites, miks need ühetaolised tingimused on vajalikud vaidlustatud määruse artikli 9 lõike 2 rakendamiseks.
- 79 Asjaomane liikmesriik piirdub nimelt väitega, et selliseid tingimusi on vaja tulenevalt kõnealuse määruse sätetest ja vajadusest määrata kindlaks ühtse toimega Euroopa patendi ühtne lõiv, mitte lõiv liikmesriikide kaupa.
- 80 Toodud argumendiga ei saa siiski nõustuda.
- 81 Kuigi vaidlustatud määruse artikli 9 lõike 1 punkt e sätestab, et osalevad liikmesriigid annavad Euroopa Patendiametile „ühtse toimega Euroopa patentide pikendamislõivude kogumi[s]e ja haldami[s]e” ülesande, ei tulene ühestki selle määruse sättest tegelikult, et pikendamislõivude suurus peab kõigis osalevates liikmesriikides olema ühesugune.
- 82 Lisaks ilmneb sellest, et vaidlustatud määrus on kvalifitseeritav Euroopa patendikonventsiooni artikli 142 tähenduses erikokkuleppeks, millele Hispaania Kuningriik ei ole pealegi vastu vaieldnud, et pikendamislõivude suuruse kindlaksmääramise ja nende jagamise eest vastutab Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu erikomisjon, ja et need on tingimata osalevad liikmesriigid, mitte komisjon või nõukogu, kes peavad võtma kõik vajalikud meetmed vaidlustatud määruse artikli 9 lõike 2 rakendamiseks, kuna liit erinevalt selle liikmesriikidest ei ole Euroopa patendikonventsiooni osaline.
- 83 Järelikult Hispaania Kuningriik eksib, kui ta väidab, et rikutud on ELTL artikli 291 lõiget 2.
- 84 Teiseks tuleb hinnata kohtuotsuses *Meroni vs. Ülemamet* (9/56, EU:C:1958:7) välja toodud põhimõtete rikkumist puudutavat argumenti, millele on viidatud neljanda ja viienda väite põhjendamiseks. Nimetatud kohtupraktika raames otsustas Euroopa Kohus, et see, kui liidu institutsioon delegerib eraõiguslikule isikule kaalutluspädevuse, millega kaasneb suur hindamisvabadus, mille teostamine võib endast kujutada tegeliku majanduspoliitika rakendamist, on EL toimimise lepingu nõuetega vastuolus (vt selle kohta kohtuotsused *Meroni vs. Ülemamet*, 9/56, EU:C:1958:7, lk 43, 44 ja 47, ning *Ühendkuningriik vs. parlament ja nõukogu*, C-270/12, EU:C:2014:18, punktid 41 ja 42).

- 85 Selles osas tuleb meenutada, et liit ei ole erinevalt selle liikmesriikidest Euroopa patendikonventsiooni osaline. Liidu seadusandjal oli seega õigus sätestada vaidlustatud määruse artikli 9 lõikes 2, et Euroopa patendikonventsiooni osalisriikide pädevuses on tagada pikendamislõivude suuruse kindlaksmääramine ja nende jagamine.
- 86 Vaidlustatud määruse artikli 9 lõike 1 kohta olgu märgitud, et selle sõnastusest tuleneb, et osalevad liikmesriigid annavad Euroopa patendikonventsiooni artikli 143 tähenduses Euroopa Patendiametile nimetatud määruses loetletud ülesanded.
- 87 Seega pole liidu seadusandja vastupidi Hispaania Kuningriigi väidetele delegeerinud osalevatele liikmesriikidele ega Euroopa Patendiametile talle liidu õiguse alusel kuuluvat rakendamispädevust, mistõttu kohtuotsuses *Meroni vs. Ülemamet* (9/56, EU:C:1958:7) välja toodud põhimõtteid ei saa kohaldada.
- 88 Järelikult tuleb neljas ja viies väide tagasi lükata.

Kuues ja seitsmes väide, mis käsitlevad liidu õiguse autonoomia ja ühetaolisuse põhimõtte rikkumist

Poolte argumendid

- 89 Hispaania Kuningriik märgib kuuendas väites, et liidu õiguskorra autonoomia säilimise eeldus on, et liidu ja selle institutsioonide pädevust ei moonutata rahvusvaheliste lepingutega. Tema sõnul see käesoleval juhul nii ei ole.
- 90 Hispaania Kuningriik kinnitab kuuenda väite esimeses osas, et ei ole sisulist erinevust ühtse patendikohtu lepingu ja sellise kokkuleppe eelnõu vahel, mis käsitleb Euroopa patendi ja ühenduse patendiga seotud vaidluste lahendamiseks pädeva kohtu loomist ning mille Euroopa Kohus tunnistas Euroopa Liidu lepingu ja EL toimimise lepingu sätetega kokkusobimatuks (arvamus 1/09, EU:C:2011:123). Ta väidab, et esiteks ei kuulu ühtse patendikohtu leping liidu institutsioonilisse ega kohtusüsteemi. Teiseks ei nägevat ühtse patendikohtu leping ette tagatisi liidu õiguse kehtimajäämiseks. Selles osas on tema sõnul ebapiisav osalevate liikmesriikide otsene, individuaalne ja kollektiivne vastutus ühtse patendikohtu tegevuse eest, mis on ette nähtud ühtse patendikohtu lepingu artiklis 23 ning kehtib muu hulgas ELTL artiklite 258–260 kohaldamisel, isegi kui eeldada, et see on aluslepingutega kooskõlas.
- 91 Hispaania Kuningriik märgib kõnealuse väite teises osas, et ühtse patendikohtu lepinguga ühinedes teostavad liikmesriigid pädevust, mis kuulub nüüdsest liidule, ning see rikub liidu õiguse autonoomia ja liidu õiguse ühetaolisuse põhimõtet. Alates Lissaboni lepingu jõustumisest kuulub rahvusvaheliste lepingute sõlmimise ainupädevus liidule osas, milles see võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala. Samas mõjutab ühtse patendikohtu leping määrust nr 1215/2012 ja 30. oktoobril 2007 Luganos allkirjastatud tsiviil- ja kaubandusajade kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooni (ELT L 339, lk 3) ning muudab nende reguleerimisala.
- 92 Hispaania Kuningriik väidab kuuenda väite kolmandas osas, et vaidlustatud määruse artikli 18 lõike 2 esimesest lõigust nähtub, et määruse kohaldamine sõltub täielikult ühtse patendikohtu lepingu jõustumisest. Ühtse patendikohtu lepingu artikkel 89 näeb ette, et see leping jõustub pärast kolmeteistkümne aasta ratifitseerimis- või ühinemiskirja hoiuleandmist, sealhulgas nende kolme liikmesriigi poolt, kus ühtse patendikohtu lepingu allkirjastamisele eelneva aasta jooksul oli jõus kõige rohkem Euroopa patente. Siit järeldub, et see, kui tõhusalt saab liit vaidlustatud määruse raames oma pädevust teostada, sõltub ühtse patendikohtu lepingu osalisriikide tahtest.

- 93 Hispaania Kuningriik toob seitsmendas väites esile, et vaidlustatud määruse artikli 18 lõike 2 teine lõik annab liikmesriikidele pädevuse ühepoolset otsustada, kas määrus on nende suhtes kohaldatav. Niisiis juhul, kui mõni liikmesriik peaks otsustama ühtse patendikohtu lepingut mitte ratifitseerida, ei ole vaidlustatud määrus tema suhtes kohaldatav ning ühtne patendikohus ei omanda selle liikmesriigi territooriumil ainupädevust ühtse toimega Euroopa patentide tunnustamiseks, mistõttu ühtse toimega Euroopa patentidel ei ole selles liikmesriigis ühtset toimet. See toob Hispaania sõnul kaasa liidu õiguse autonoomia ja ühetaolise kohaldamise põhimõtte rikkumise.
- 94 Parlament märgib kõigepealt, et vaidlustatud määruse ja ühtse patendikohtu lepingu omavaheline seos on ühtse toimega Euroopa patendi toimimise vältimatu tingimus ja see ei riku liidu õigust. Tema väitel on ühtse patendikohtu lepinguga järgitud kahte olulist tingimust, mis on liidu õiguskorra autonoomia seisukohalt nõutavad, kuna esiteks ei ole liidu ja selle institutsioonide pädevuse laadi muudetud ja teiseks ei näe kõnealune leping liidule ja tema institutsioonidele nende endi pädevuse teostamise jaoks ette selles lepingus sisalduvate liidu õigusnormide osas mingit eritõlgendust.
- 95 Pealegi ei kahjusta tema sõnul ühtse patendikohtu loomine ühtki liidu pädevust. Esiteks volitus luua ühtne kohus patendivaidluste lahendamiseks ja määratleda selle ülesannete ulatus kuulub endiselt liikmesriikidele ning seda ei ole antud liidu ainupädevusse. Seejärel märgib parlament, et vaidlustatud määrus kehtestab liikmesriikidele sõnaselge nõude anda ühtsele patendikohtule ainupädevus. Kõnealune määrus, mis põhineb ELTL artikli 118 esimesel lõigul, annab tema väitel liikmesriikidele sõnaselgelt võimaluse võtta patentide valdkonnas vastu õigusnorme, mis kehtestavad erandeid määruse nr 1215/2012 suhtes. Lisaks on tema sõnul liidu seadusandja nõudnud, et ühtse patendikohtu lepingu jõustumine sõltuks liidu seadusandja poolt viimati nimetatud määrusesse tehtavatest vajalikest muudatustest, mis puudutavad selle määruse ja lepingu seost. Lõpuks on paljude EL toimimise lepingu sätete kohaselt liidu tuletatud õigusakti jõustumine seatud sõltuvusse selle heakskiitmisest liikmesriikide poolt.
- 96 Parlament leiab veel, et see, kui liikmesriik keeldub ühtse patendikohtu lepingut ratifitseerimast, mis toob kaasa olukorra, kus vaidlustatud määrus tema territooriumil kohaldamisele ei kuulu, kujutab endast ELL artikli 4 lõike 3 rikkumist. Nimetatud institutsioon on seisukohal, et isegi kui eeldada, et vaidlustatud määruse ühetaolise kohaldamisega seoses võib esinda risk, on see risk õigustatud, arvestades vajadust tagada tõhus kohtulik kaitse ja pidada kinni õiguskindluse põhimõttest.
- 97 Nõukogu märgib, et seadusandja poliitiline valik oli siduda ühtse toimega Euroopa patent sellest eraldiseisva kohtuorganiga, st ühtse patendikohtuga, kes on kohtupraktika järjepidevuse ja õiguskindluse tagaja. Ühtse toimega Euroopa patendi ja ühtse patendikohtu sellise seose loomisele ei ole tema sõnul ühtki õiguslikku takistust ning kõnesolevat seost on kirjeldatud vaidlustatud määruse põhjendustes 24 ja 25. Pealegi esinevat seadusandlikus praktikas palju näiteid juhtumitest, kus liidu õigusakti kohaldatavus on pandud sõltuma mõne aktiivse sündmuse esinemisest. Ühtse patendikohtu lepingu jõustumiseks vajaliku ratifitseerimiste arvu kohta märgib ta, et kolmeteistkümne ratifitseeringu kindlaksmääramine tulenes liikmesriikide soovist tagada ühtse toimega Euroopa patendi ja ühtse patendikohtu kiire loomine.
- 98 Nõukogu tuletab veel meelde, et vaidlustatud määruse artikli 18 lõige 2 näeb ette üksnes erandi selle määruse artikli 3 lõigetest 1 ja 2 ning artikli 4 lõikest 1, nii et ühtse toimega Euroopa patendi ühtne toime piirdub liikmesriikidega, kes on ratifitseerinud ühtse patendikohtu lepingu, ning selle määruse muud sätted kuuluvad kohaldamisele kõigi osalevate liikmesriikide suhtes. Arvestades vaidlustatud määruse ja ühtse patendikohtu lepingu vahelise seose olulisust, leiti, et tegu on täiendava tagatisega, et selle seose mõju oleks optimaalne.
- 99 Menetlusse astujad, kes esitasid oma seisukohad kuuenda ja seitsmenda väite kohta, nõustuvad parlamendi ja nõukogu seisukohaga.

Euroopa Kohtu hinnang

- 100 Kõigepealt tuleb märkida, et kuuenda väite kahes esimeses osas püütakse tõendada esiteks, et ühtse patendikohtu lepingu sätted ei ole kooskõlas liidu õigusega, ja teiseks, et osalevad liikmesriigid ei saa ühtse patendikohtu lepingut ratifitseerida ilma, et nad rikuksid liidu õigusest tulenevaid kohustusi.
- 101 Samas tuleb meenutada, et ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi puhul ei ole Euroopa Kohus pädev otsustama liikmesriikide sõlmitud rahvusvahelise lepingu õiguspärasuse üle.
- 102 Euroopa Kohus ei ole sellise hagi lahendamisel pealegi pädev otsustama liikmesriigi ametiasutuse vastu võetud akti seaduslikkuse üle (vt selle kohta kohtuotsus Liivimaa Lihaveis, C-562/12, EU:C:2014:2229, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 103 Neist kaalutlustest tuleneb, et kuuenda väite kaks esimest osa tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 104 Kõnealuse väite kolmanda osa kohta tuleb märkida, et vaidlustatud määruse artikli 18 lõike 2 esimeses lõigus on sätestatud, et määrust kohaldatakse „alates 1. jaanuarist 2014 või ühtse patendikohtu lepingu jõustumise kuupäevast, olenevalt sellest, kumb on hilisem”.
- 105 Euroopa Kohtu praktika kohaselt nõuab ELTL artikli 288 teises lõigus ette nähtud määruse vahetu kohaldatavus, et selle jõustumine ja kohaldamine õigussubjektide heaks või kahjuks toimub ühegi siseriiklikku õigusse ülevõtmise meetmeta, välja arvatud juhul, kui asjaomane määrus jätab liikmesriikide endi pädevusse vajalike õigus-, haldus- ja finantsmeetmete võtmise selle määruse sätete kohaldamiseks (vt kohtuotsused Bussone, 31/78, EU:C:1978:217, punkt 32, ja ANAFE, C-606/10, EU:C:2012:348, punkt 72 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 106 Käesoleval juhul on see nii, kuna liidu seadusandja ise on jätnud vaidlustatud määruse sätete rakendamiseks liikmesriikidele pädevuse esiteks Euroopa patendikonventsiooniga kehtestatud õiguslikus raamistikus meetmete võtmiseks ja teiseks ühtse patendikohtu loomiseks, mis nagu kõnealuse määruse põhjendustes 24 ja 25 märgitud, on otsustava tähtsusega, et tagada ühtse toimega Euroopa patendi tõrgeteta toimimine, kohtupraktika järjepidevus ja sellest tingitud õiguskindlus ning kulutasuvus patendiomanikele.
- 107 Hispaania Kuningriigi seitsmenda väite raames esitatud argumendi kohta, mille kohaselt vaidlustatud määruse artikli 18 lõike 2 teine lõik annab liikmesriikidele pädevuse ühepoolset otsustada, kas määrus on nende suhtes kohaldatav, olgu märgitud, et see lähtub ekslikust eeldusest, kuna kõnealune säte kehtestab erandi üksnes vaidlustatud määruse artikli 3 lõigetest 1 ja 2 ning artikli 4 lõikest 1 ega puuduta muid kõnealuse määruse sätteid. Sellist osalist ja ajutist erandit õigustavad ka käesoleva kohtuotsuse punktis 106 toodud põhjendused.
- 108 Eeltoodud kaalutlustest lähtuvalt tuleb kuues ja seitsmes väide tagasi lükata.
- 109 Kõiki eespool toodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb jätta rahuldamata hagi tervikuna ning vaidlustatud määruse osalise tühistamise nõue, mille Hispaania Kuningriik esitas teise võimalusena.

Kohtukulud

- 110 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna parlament ja nõukogu on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Hispaania Kuningriik on kohtuvaidluse kaotanud, kannab ta ise oma kohtukulud ning ühtlasi tuleb temalt välja mõista parlamendi ja nõukogu kohtukulud.

¹¹¹ Kodukorra artikli 140 lõike 1 alusel kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.**
- 3. Jätta Belgia Kuningriigi, Tšehhi Vabariigi, Taani Kuningriigi, Saksamaa Liitvabariigi, Prantsuse Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari, Madalmaade Kuningriigi, Rootsi Kuningriigi, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad